

செய்னம்பு நாச்சியார் மான்மியம்

செய்னம்பு நாச்சியார் மான்மியம் கவிஞர் அப்துல்காதர் லெப்பை அவர்களால் படைக்கப்பட்டது. இது கிழக்குமாகாண முஸ்லிம்களின் வாழ்க்கை முறை, பண்பாடு என்பனவற்றைப் படம்பிடித்துக்காட்டுகின்றது.

இப்பாடப்பரப்பு மணம்பேசுப்படலம், மணமகன் படலம், மணமகள் படலம், தாலிகட்டும் படலம், செய்னம்பு சீரிய படலம், பிணக்குத் தீர்த்த படலம் ஆகியவற்றைத் தன்னகத்தே அடக்கியுள்ளது. இவை கிராமத்துப் பழக்கவழக்கங்களை நகைச்சுவை உணர்வுடன் கூறுகின்றன.

மணம் பேச படலம்

என்ன பிள்ளை மரியம்பீவி
வெள்ளிக்கிழமை பள்ளி முடிந்ததும்
அவரைச் சொல்லி ஆட்களுக் கறிவி.
‘மகரிபு’ முடிந்து மாப்பிள்ளை வீட்டில்
கலியாணப் பேச்சைக் கடிதாய் முடித்து
நல்ல நாளும் நேரமும் பார்த்து,
எல்லாருமாக இந்தக் கலியாணத்தைச்
சிறப்பாய் முடிப்போம் செய்தி என்று
சொல்லவும் ஆலிமு சொக்கிய மகனும்
மெல்லக் கதவுள் மிடுக்காய் ஓளிந்தாள்.
‘மகரிபு’ முடிந்ததும் மாப்பிள்ளை வீட்டில்
எல்லோரும் கூடி எடுத்தனர் பேச்சை,
காசிம் பாவா காக்கா ஆதமை
தொடங்கச் சொன்னார் தூக்கினார் கதையை,
கைக்கூலி என்ன கையில் கொடுப்பீர்?
சீதனம் எவ்வளவு சேர்த்துக் கொடுப்பீர்?
ஆதனம் எதைத்தான் அறியக் கொடுப்பீர்?
காணி எவ்வளவு கணக்காய்த் தருவீர்?
தென்னந் தோட்டமும் தெரியத் தருவீர்?
வீடுவளவு வேறாய்த் தருவீர்?

என்று பட்டியல் எடுத்து விளம்ப
 இசுமான் கண்டின் இளைய மச்சான்
 வேங்க மரைக்கார் விரித்தார் கதையை,
 ஜயாயிரந் தான் அறியத் தருவோம்,
 அதிலே ஆயிரம் ஆபரணங்கள்,
 அதிலே ஆயிரம் அடுக்குப் பாத்திரம்,
 மூவா யிரந்தான் முழுவதும் காகு,
 கரவாகு வட்டையில் காற் கட்டைதூரம்,
 படுமரக் காணியில் பத்தேக்கர் தருவோம்,
 பாலை முனையில் பத்தேக்கர் தோட்டம்

இளங்கன்றுத் தென்னை எல்லாம் தருவோம்,
 தாயாதி வீடுதான் தனியே தருவோம்,
 எல்லாம் எழுத்தில் ஏலவே செய்வோம்,
 நல்லதம்பி நமது நொத்தாசி
 எல்லாம் தெரிந்தவர் இன்றைக் காகிலும்

கண்டு கேட்டால் கணக்காய்ச் சொல்வார்
 ஈடு, ஒத்தி எதுவுமேயில்லை,
 உள்ள பிள்ளையும் ஒன்றே ஒன்றுதான்,
 எல்லாம் கொடுக்கவே இசைந்தார் மச்சான்,
 என்று முடிக்க, இது கேட்ட ஆதம்

குருக் கொடித்தீவில் கொண்ட காணியில்
 இருக்கிறது காணி இருப தேக்கர்,
 முப்போகம் காணும் - முழுக்காணியிலும்
 அதிலே பத்தை அளித்தால் என்ன?
 என்று கேட்க இருந்த ஆலிமு

சரிதான், சரிதான் சாச்சாகேட்டது
 பத்துக் கொடுத்தால் பதினாயிரம் வரும்
 அல்லா தருவான் ஆதலினாலே
 விரும்புவீர் என்ன, வேங்க மரைக்கார்
 என்ன ஆலிமு இப்படி பேசுற,

முன்று பிள்ளைகள் முன்னே நிற்கிறார்,
 பெண்சாதி புருசன் இதோடு முடிந்ததா?
 இன்னும் மிச்சம் இந்தக் காணிதான்,
 இதிலே ‘அரவும்’ இழுக்க முடியாது,
 அவரு பெற்ற அத்தனை யோடு

பாலை முனைத்தோட்டம் பங்காயில்லையே,

மக்களுக்காக மனமாய்க் கொடுத்தார்

என்ன,

ஆதங் காக்கா அடமாய் நின்றார்,

ஜயாயிரமும் அரைச்சத முடனே

காசாய் வேண்டும் கைக் கூலியது தான்,

பூணும் சாமான் பொட்டகம் வெண்கலம்

வேறாய் வேண்டும் வீண்பேச்சல்ல,

மாப்பிள்ளை என்ன மன்னாங் கட்டியா!

மானா வாரியில் மதிப்பான் பூி

நடுக் காட்டு வட்டை நாவலடிக் காணி

குஞ்சான் குளம் கூவலடிப் பள்ளம்

எத்தனை, எத்தனை எல்லா மாக

ஐம்ப தேக்கர் அவர் பேருக்குண்டு,

பொட்டு மாவடியில் புதுக் காணிவெட்டி

அறுப தேக்கர் அழகான தோட்டம்

இளங் கன்றுத்தென்னை எல்லாம் அவரது,

என்று நீட்ட,

சரி, சரி போதும் சரிந்த வட்டையிலே

இருக்கிற காணி இருப தேக்கர்

அதிலே பத்தை அளிப்போம் மேலும்,

கைக் கூலி அதுதான் காசு மூவாயிரம்

என்று முடிக்க, இருந்த ஆலிமு

இருபக்கத்தையும் இதிலே யிணைத்து

காசிம் பாவாயைக் கடைக் கண் நோக்க

அவரும் அது சரி ஆழாப் போட

இசுமான் கண்டும் இணங்கி நிற்க

ஒதுவோம் பாத்திஹா உத்தர வென்றே

பாத்திஹா என்றார் பார்த்தே சபையை,

முடிந்தது பாத்திஹா, முடிந்தது பேச்சு,

வருகிற மாதம் வளர் பிறைபத்து

கழித்து வரும் நாள் கணக்கு வியாழன்

நல்ல நாள்தான் நானே பார்த்தேன்

என்றார் ஆலிமு ஏற்றார் யாவரும்,

அரிசி மாரோட்டி அடுக் காய் வந்தது,

கோழிக் கறியும் கூட வந்தது;

வளவில் பழுத்த வாழைப் பழமும்,

தயிரும், சீனியும் தாவி வந்தன;
 வட்டப் பீங்கான் வளைந்து சென்றது,
 தண்ணீர்க் கோப்பை தாண்டிப்பாய்ந்தது,
 சுண்டுக் கோப்பை சுற்றித் திரிந்தது,
 படிக்கம் வளைந்து பார்த்து நகைத்தது;
 கல, கல வென்றே கலியாணப் பேச்சு
 ரொட்டி விருந்தோடு முட்டி முடிந்தது:
 வெற்றிலை, பாக்கு விரைந்து வரவும்
 பற்றிய கையராய்ப் பரவச மடைந்தனர்,
 சுற்றிய படிக்கமும் குழந்து மறைந்தது.

மணமகன் படலம்

காசிம் பாவா கணக்கப் பிள்ளை
 காணி தோட்டம் காசுப் ‘புழக்கம்’
 செட்டியார் நட்பு சேர நிறைந்தவர்
 செய்னம்பு நாச்சியைச் சிலையாக வைத்துக்
 கொண்டைப் பூவும், கூட்டுக் காப்பும்,
 தண்டைச் சரடும், தாவணி மாலையும்,
 அல்லுக்குத்தும், அடுக்கு மோதிரம்
 பொன்னுக்கட்டும், பொன்மணிக்கோவையும்,
 தாவத்துக் கூடும், தங்கமணிக் காப்பும்,
 எத்தனை, எத்தனை எல்லாம் தங்கமாய்
 பத்தரை மாற்றுப் பசும்பொற் பாவையாய்க்
 காத்தே வந்தார், கடிந்துமே பேசார்,
 எல்லாம் நாச்சி என்றே இருப்பார்.
 வண்டி மாடென்ன! வாழைக் குலை என்ன!
 தயிர்ப் பானை என்ன! தலைச் சுமையுடனே
 புதுருக் கோட்டையும், புதுநெய் போத்தலும்
 வீடே நிரம்பும்; வேலையாள் கூட்டம்
 காலையும், மாலையும் காத்துக் கிடப்பதும்
 மூல்லைக்காரன் முனங்கிப் போவதும்,
 காசிம் பாவா கணக்குப் பார்ப்பதும்.
 முத்த மகனுக்கு முட்டிப் போகும்,
 காளைப் பருவம், கல்வியைப் பற்றியோ
 ஒதற் பள்ளியில் ஒருமாத மிருந்தான்;
 ஆலிமும் சலித்தார், அடித்தும் பார்த்தார்,
 துள்ளிப் பறப்பான், தூரக்குஞ்சல்லவா?

வீட்டிலே வைத்து வேண்டிய ஒத்தலை
 ஒதிக் கொடுக்க ஒப்பினார் ஆலிமு,
 தர்மப் பள்ளியில் தமிழ் படிப்பது
 முன்றாம் வகுப்பு முழுதும் படித்தான்,
 நாலாம் வகுப்பு நாலு மாதந்தான்,

 அப்பால் அதையும் அடிவாரி விட்டான்
 தானே வளர்ந்த தனிப் பெருங் காளை
 பளையகாட் சாறன், பட்டுப் பூச்ச வார்,
 அணில்மார்க் பெனியன், ஆரணியஞ் சால்வை,
 கீச்சிடும் செருப்பு, கிறுக் கான பார்வை,

 கண்ணியர் கண்டால் கால் தடு மாறுவர்,
 பச்சை வடத்துள் பாசாங்கு காட்டும்
 மச்சிமார் பலபேர் மயங்கியே நிற்பர்,
 ஆனாலும் காளை அலாதி யானவன்
 வாப்பா அறிவார் வண்ணக் கிளியை,

 உம்மா சொல்லுவா உயர்ந்த கிளியை
 அவர்கள் காட்டும் அந்தக் கிளிக்காய்
 எந்தக் கிளியும் இவன் ‘கல்பில்’ இல்லை,
 சோலைக் கவியும், சுந்தரக் கவியும்
 மாலைக் கவியும், மங்களக் கவியும்

 காதற் கவியும், கல்யாணக் கவியும்
 ஆயிர மாயிரம் அழகாய்ப் பாடுவான்
 இசுமான் கண்டின் இன்பக் கிளியை
 இனித்தான் காண்பான் இளங்காளை அகமது
 போன வருஷம் புதுப்பள்ளி யடியில்

 பன்னிரண் டிரவும் பார்த்த மெளலுாதில்
 கண்ணிப் பெண்களைக் கண்ட நினைவுகள்
 ஒவ் வொன்றாக ஒடி வந்தாலும்
 இசு மான் கண்டின் இன்பக் கிளியின்
 விசு வாசந்தான் விஞ்சிய தம்மா.

மணமகள் படலம்

இசுமான் கண்டின் இதயக் கனியாய்
வளர்ந்தாள் பாத்துமா வண்ணக் கிளிபோல்,
ஆறு வயதில் ஆலிமிடமே
ஒதப் போனாள் ஒதி முடித்தாள்,
அமான் இஸ்லாம் எல்லாம் படித்தாள்.

எட்டு வயதில் இரண்டாம் வகுப்பில்
தமிழும் படித்தாள். தந்தையும் பார்த்தார்,
போதும் படிப்பு ‘புள்ளை’ படித்தது.
ஆளும் பெரிதாய் ஆகி விட்டதால்
வீட்டிலே நிறுத்தினார்; விட்டில் ஆனாள்.

ஏந்தான் படிப்பு இதற்கு மேலே,
நானே படித்தது நாலாம் வகுப்பு,
எல்லாம் படித்தது இப்போது தானே,
கடிதம் எழுதக் கணக்குப் போட
ஆண் பிள்ளைதானே அறிய வேண்டும்,
என்பது இஸ்மான் கண்டின் இலக்கு;
ஆலிமும்கூட அதுசரி என்பார்.
பாய்தட் டிழைக்கப் பழகிக் கொண்டாள்,
ஆக்கக், காச்ச அள்ளிப் போட
ஆட்கள் பலபேர் அங்கே உண்டு,
சிறு சோறாக்கிச் சிறு வீடுகட்டிப்
பாவைக் கலியாணம் பண்ணி விளையாடித்
தோழிய ரூடனே தோட்டஞ் சுற்றி
நாளும் பொழுதும் நகர்ந்து செல்லப்
பத்து வயதைப் பாத்துமா எட்டினாள்.

தங்கக் காப்பு, தங்கக் சரடு,
தங்கமணிக் கோர்வை, தங்க மோதிரம்,
தங்கமாலை, தங்கமே எல்லாம்
தங்கப்பதுமையாய்த் தாண்டினாள் பத்தையும்
பதினொரு வயது பாய்ந்து வரவும்
பார்த்தார் இசுமான் கண்டும் பதறித
தங்க விளக்கைத் தவிக்கவிடாமல்
மங்கல மாக மணத்தை முடித்துப்
பிள்ளைப் பாரம் பெரும் பாரம்நீக்கி
மரியம் பீவியும் மாமியா வாகப்

பார்த்து மகிழப் பாக்கியன் செய்து
 தந்தை கடமையைத் தானே முடிக்கத்
 துணிந்தார் என்றாற் சொல்லவும் வேண்டுமோ?
 பச்சைப் பிடவை, பட்டுச் சட்டை
 வெற்றிலைச் சிவப்பில் விளைந்த உதடு

துள்ளித் திரியும் புள்ளி மானாய்த்
 தோட்டஞ் சுற்றினாள் தோழியருடனே,
 கொஞ்சங் கிளியும் கூட்டிலுண்டு,
 கெஞ்சம் பூனை கிட்ட உண்டு,
 கூட்டில் வாழும் கூண்டுக் கிளிபோல்
 வீட்டில் வாழும் வெட்டுக் கிளியாய்ச்
 சுற்றிச் சுற்றிச் சுற்று வேலிக்குள்
 நாளும் பொழுதும் நகர்ந்து செல்ல
 வானம் பார்த்த வண்ணக் கிளியென
 வளர்ந்து வந்தாள் வாட்டமேயின்றி,

அறிந்த கல்வி அதுவே யென்றால்
 அப்பால் கவலை ஆரே கொள்வார்?
 ஆதலினாலே அவனும் இன்பமாய்
 இருந்தா ளென்றால் ஏன்வேறு யோசனை
 தந்தைக்குண்டு தாய்தனக் குண்டு?

குரவைக் கூத்தும் குடையும் நெருங்க,
 எறும்பு போல ஈரடி முவடி
 வைத்து, வைத்து வழியெல்லாம் நின்று,
 அவர்கள் வரட்டும் அடிமாமி நில்லு,
 இவர்கள் வரட்டும் இனிப் போவதில்லை
 என்று பெண்கள் இரண்டு பக்கமும்
 கயிறிழுப்பது போல் காலை யிழுத்து
 நடக்க, நடக்க நடுவிலே பறையன்
 இருபக்கத் தாலும் இடையில் மறிக்கக்,
 குரவையில் போட்டி குடையையும் தள்ள,
 புருஷன் மாரோ போபோ என்னப்
 பறையனை விலக்கிப் பாதை சீராக்கி
 ஏதோ பெண்வீட்டார் இளைத்தவர்போல
 முன்னே அணுகி முடிய பரசம்
 கொண்டு கொடுக்கக் குறித்த மாப்பிள்ளை

வீட்டார் வாங்கி விருப்புடன் அவர்கள்
தங்கள் பரசத்தைத் தாமே நீட்ட
இப்படி மாறி இருபகுதி யாரும்
கத்தித் கத்திக் கலகலப் புடனே
வீடு செல்ல விடிவெள்ளி எழும்.

தாலிகட்டும் படலம்

வேறு

மதினிமார் சேர்ந்து மருதோன்றி போட்டபின்னர்
மாப்பிள்ளை, பெண்ணை மங்களாநீர் ஆட்டினரே
புத்தாடை போட்டுப் புதுக்கட்டில் மீதினிலே
பெண்ணையிருப்பாட்டிப் பெத்தாவும் காத்திருந்தாள்;
மாப்பிள்ளை வீட்டில் மாமனார் வந்திருந்தார்.

ஊர்மனிதர் எல்லாம் ஒன்றாக வந்திருந்தார்,
ஆலிமும் முன்னாலே அமர்ந்திருந்தார் ஆயத்தமாய்
காவின் எழுதக் கல்யாணப் புத்தகமும்
பதிவை முடிக்கப் பதிவுகாரர் புத்தகமும்
காத்தேயிருந்தனவே காலை நேரம் ஆகியதே

மாப்பிள்ளை வந்தார் மணப்பந்தர் தனைநோக்கி,
முதலிற் சலாம்கூறி முன்னே விரித்திருந்த
வெள்ளை விரிப்பில் விரல்மடித்து ஆலிமுக்கு
முன்னையிருந்தார், முகம்பார்த்து ஆலிமுமே
காவின் முடிப்போம் கணக்குஞ் சரியாச்சு

உத்தரவென்றே ஒதலெல்லாம் ஓதியபின்
பதிவும் நடந்தது, பார்த்திருந்தார் மற்றவர்கள்,
எல்லாம் முடிந்ததும் எதிர்பார்த்த வாறதுபோல
மாப்பிள்ளை மட்டும் மணப்பாவையைப் போல
தலை கவிழ்ந்திருந்தார் தத்தளித்த பார்வையுடன்

மாமனார் வந்து மடிகாலில் இருந்துரிமை
ஒலிசொல்லப் போனார் ஓதினார் ஆலிமுமே
கைக்கலிக் காசு கையிற் கொடுத்தவுடன்
மச்சானும் வாங்கி மடியிலே வைத்திருந்தார்
மாப்பிள்ளை, மட்டும் மண்பூனை யைப்போலே
திருதிருவென்று திரும்பியும் பார்க்கவில்லை,
என்ன நடந்தும் ஏனென்று கேட்கவில்லை
இப்படியிருக்க எல்லாம் முடிந்த பின்
எழும்பினார் மாப்பிள்ளையும் எல்லாரும் பார்த்திருக்க
முன்னே மாமனார் மோதிரம் போட்டவுடன்

தனித்தனியே சலாம் தானே யுரைத்தாரே.
 வந்தவர்கள் எல்லாரும் வாழ்த்தும் சலாமுரைத்தார்,
 மோதிரம் போட்டார், முழுப்பரிசும் தானீந்தார்
 சால்வையும் சாரங்குமாய் சரிசரியாய்ப் பரிசளித்தார்,
 மச்சான் இவையெல்லாம் மிழ்தே எடுத்தொன்றாய்ப்
 போட்டனிக்ட்டிப் போட்டபின்னர் மாப்பிள்ளையும்
 பெண்வீடு நோக்கிப் பெயர அடிவைத்தார்.
 வண்ணான் மறித்தான் வன்னப்பரிசு கேட்டு,
 பரிசு கொடுத்தபின்னர் பாவாடைதான் விரித்தான்,
 மேளதாளம் முன்செல்ல மெல்லியலார் குரவையிட
 ஆலிம் பைத்தோத ஆரவாரம் மெல்ல ஏழப்
 பட்டாகக் கட்டு படப்படெந்த தான் வெழிக்க
 மாப்பிள்ளை ஊர்கோலம் மணப்பெண்ணை நோக்கிவழி
 அடியெடுத்து வைத்ததுவே ஆகா அதென்னழகு!

வேறு

மணமகள் வீட்டை மாப்பிள்ளை அடைந்ததும்
 தண்ணீரும் பாலும் தனிச்செம்பும் கைக்கொண்டு
 மச்சினன் வந்து மச்சானின் கால்கழுவக்
 கணையாழி பரிசாய்க் கைவிரலில் அவர்போட
 மச்சினன் பின்னே மச்சானை அழைத்தேகிப்
 பந்தரின் கீழே பாவாடை விரிப்பிலே

 இருப்பாட்டி விட இருந்தார் மாப்பிள்ளையும்
 இங்கேயும் ஆலிமு இருந்தார் பக்கத்தில்
 காலாறிச் சற்றுக் களைதீர்ந்த பிற்பாடு
 மாப்பிள்ளையுடன் மாமனார் முன் செல்ல,
 ஆலிம் பின்செல்ல, அவருடன் மரைக்காரும்
 மணமகள் அறைக்கு மறைவாகப் போனவுடன்

 மாமனார் முன்போய் மகளின் கையை
 மாப்பிள்ளையிடம் மதிப்பாய்க் கொடுக்க
 மாப்பிள்ளை பிடித்தார், மரைக்கார் உடனே
 மொட்டாக்கு நீக்க மோகனப் பாவைக்குத்

 தாலியை மாப்பிள்ளை தானே கட்டப்,
 பார்த்த ஆலிமு பாத்திஹா ஒத,
 வந்தனர் வெளியே, வாழும் மாப்பிள்ளை
 கட்டிலின் மேலே கதையே யின்றிப்
 பக்கத்தி லிருக்கப் பார்த்த கிழவி

பாலும் பழுமும் பங்கு வைத்துப்
 பெண்ணைப் பார்த்துப் பிடி வெற்றிலையை
 மாப்பிள்ளை யிடம் மடித்துக் கொடுவென
 அவரும் கொடுக்க அவரும் வாங்கி
 வாயில் வைத்தாரோ இல்லையோ அறியோம்?
 இப்படி பிருக்க,
 வந்த மனிதர் வாயெல்லாம் கழுவக்
 காவின் சோறு கழுதாய் வரவும்
 உண்டனர் யாவரும், உரைத்தனர் வாழ்த்துக்கள்!
 ஆலிம் பங்கும் அலாதியாய்க் கிடைத்தது.

செய்னம்பு சீறிய படலம்

மாப்பிள்ளை வீட்டில் மணப்பெண் இருக்கையில்
 செய்னம்பு நாச்சி, சேடியர் மூலம்
 மாப்பிள்ளைப் பெட்டி மதிப்பா யனுப்பினாள்,
 சப்புக் கண்ணாடி செப்பு மாப்பெட்டி
 ஏலங்கராம்பு இலங்கு சவ்வாது
 வெற்றிலை பாக்கு வெள்ளிக் கரண்டி
 இப்படிப் பற்பல இன்பப் பொருட்கள்
 மூன்று பெட்டியில் முழுதும் வைத்துச்
 சம்மந்தி வீட்டுக்குத் தானே யனுப்பினாள்
 மரியம் சம்மந்தி மதிப்புடன் பெற்றாள்
 மாப்பிள்ளை போன மூன்றாம் நாளில்
 செய்னம்பு நாச்சி சேடியருடனே
 அலுக்குக் குலுக்கு மினுக்குத் தழுக்குடன்
 சம்பந்தி வீட்டுக்குச் சர்வ கோலத்துடன்
 வந்தே இறங்கினா! வரவேற்பு மிகஜோர்.
 மரியம் பீவி மரியாதை கொடுத்துப்
 புதுப் பாய் போட்டுப் புதுவட்டா ஈந்து
 சங்கையாகவே ‘சாத்துகள்’ செய்தும்
 வேலைக்காரியின் விரல் தடுமோறிச்
 சீனித் தட்டுச் சிதறி விழவும்
 கொஞ்சம் சீனி குதித்து நாச்சியின்
 பனாரிஸ் பட்டில் பட்டுக் கசிந்து
 போனதைக் கண்டு பொறுமை யிழந்து
 அடக்கி யடக்கி அவசரமுடனே,
 சொல்லாமல் சேடியர் சூழ வீட்டுக்குப்

போகவும், மரியம் புறத்தே அழைக்கப்
பேசாமல் திரும்பாமல் பின்னுமே பாராமல்
வீட்டை யடைந்து வியர்க்க, வியர்க்க
காசிம்பாவாவைக் கடிந்து நோக்க,
என்ன நாச்சி என்றவர் கேட்க,

முறைகெட்ட அந்த முளியின் வீட்டுக்கு
மகனை விட்டது மகா பிழையாகும்
வரட்டும் அவனும் வழிகாட்டுவேன் என
காசிம்பாவா கலக்கமுடனே
பொறுக்கச் சொல்லியும் பொறுத்தால் தானே!

அடுத்த நேரமே அகமது மாப்பிள்ளை
அறிந்தே இதனை அவசரமாக
உம்மாவை யணுக உம்மா இரைந்து
‘மகனே தங்கம்’! மனுஷனை மதியாத
மரியம் வீடு வேண்டவே வேண்டாம்;

இதென்ன கலியாணம்; இப்படிப் பட்ட
முறை கெட்டவளிடம் மோதுவதை விட
சும்மா இருக்கலாம்; சொந்த மகனானால்
போகாதே நீ, போகாதேடா,
வருவது வரட்டும்; வரட்டும் ஒரு கை
பார்த்தே விடுவது, பார்ப்பாய் நீயும்
என்று மகனை ஏங்கி அழுது
சொல்லவும் அவனும் சுறுக்கென நிமிர்ந்து
சரிதான் உம்மா சனியன் வேண்டாம்
என்றிருந்தானே என்ன புதுமை!

இரவு சென்றும் எங்கே மருமகன்
 என்று தேடி இசுமான் கண்டு
 மகனை அனுப்ப மச்சான் வராயெனச்
 செய்னம்பு நாச்சி சீறிப் பாயப்
 பையனும் வந்தான், பாவையும் அழுதாள்.

பிணக்கு தீர்த்த படலம்

வேங்க மரைக்கார் வீட்டுக்கு வந்ததுமே
 இந்தக் கதை கேட்டார் என்ன புதுமையென
 ஆலிமை யழைத்தார் அவரும் உடன் வந்து
 அதுசரி என்று சொல்லி ஆதரவுதான் கூறி
 காசிம் பாவாவைக் கண்டு சலாமுரைத்து

போனதெல்லாம் போகட்டும் புள்ளையை விடுங்க என
 நாச்சியார் பாய்ந்து ஞாயம் பல பேச
 மாப்பிள்ளை கூட மதிப்பாய் அது பேச
 அல்லாவுக்காக அனைத்தும் பொறுங்க என்று
 ஆதரவு கூறி ஆதங்கண்டு வீடுசென்று

மரியம் பீவியையும் மகனையுமே பார்த்து
 இருவரும் போங்கள் எல்லாம் சரியாகும்
 என்று சொல்ல மரியம் இருபது கோழியப்பம்
 சுட்டே எடுத்துச் சுமந்துச் சென்று சம்மந்தி
 வீட்டை யடைய வேண்டா வெறுப்புடனே

பாயும் கொடுத்துப் பழிபோட்ட பாவனையில்
 ஆதரவு செய்தே அழாத குறையினாய்
 ஆலிமுக்காக அனைத்தும் பொறுத்தே ணென்று
 சொல்லியனுப்பிச் சுந்தரப் புதல்வனையும்
 நாலாம் நாளின்பின் நல்லது போ என்று சொன்னாள்.

- அப்துல்காதர் லெப்பை-

அரும்பதங்கள்

மகரிப்	- சூரியஸ்தமன் நேரம்	கழதாய்	- விழரவாய்
ஆலிம்	- மார்க்க அறிஞர்	சொக்கிய	- மயங்கிய
ஆதனம்	- சொத்து	தாயாதி	- தாய்வழி
ஏலவே	- ஏற்கனவே	நொந்தாசி	- நொத்தாரிசு
ஈடு	- அடகு	முப்போகம்	- முன்று விளைச்சல்
பூணும் சாமான்	- ஆபரணம்	பொட்டகம்	- பெட்டகம்
கழந்து	- கோபமாய்	துரக்குஞ்சு	- துரைக்குஞ்சு
தர்மப்பள்ளி	- அரசாங்கப்பாடசாலை	அடிவாரிவிட்டான்	- கைவிட்டுவிட்டான்
விஞ்சியது	- மேலோங்கியது	அதாபு	- வேதனை
கல்பு	- மனம்	சேஷயர்	- தோழியர்
சங்கையாக	- மரியாதையாக	சாத்துகள்	- பராமரிப்பு
வட்டா	- புதுவட்டி (தட்டுப்போன்றது)		
பாத்திலூர்	- சபையை ஆரம்பிக்கவும், முடிக்கவும் ஒதுவது		

பயிற்சி

- திருமணப் பேச்சு வார்த்தையின் போதும், திருமணத்தின் போதும் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட சம்பிரதாயங்களை பாடப்பரப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு தெளிவுபடுத்துங்கள்.
- சீதனமாகக் கொடுக்கப்பட்டவற்றைப் பட்டியல்படுத்துங்கள்.
- மாப்பிள்ளைக்கு இருக்கும் சொத்துக்கள் எவை?
- கல்யாணப்பேச்சு முழந்தவின் நடந்த விருந்தை விபரியுங்கள்.
- காசிம்பாவாவின் குணவியல்லை எடுத்துக்காட்டுங்கள்.
- பாத்துமா எதுவரை படித்தாள்? ஏன் தொடர்ந்து படிக்கவில்லை?
- பாத்துமாவுக்கு எத்தனை வயதில் திருமணம் நடைபெற்றது?
- திருமணத்தின் போது நடைபெற்ற நிகழ்வுகள் பற்றி உமது மொழி நடையில் விளக்குங்கள்.
- செய்னம்பு நாச்சியின் சீற்றத்தை வருணியுங்கள்.

செயற்பாடு

உங்கள் பிரதேசத்தில் முற்காலத்தில் காணப்பட்ட திருமணச் சம்பிரதாயங்கள் பற்றி முத்தோரிடம் கேட்டுத் தகவல் திரட்டுங்கள்.

ஆக்கத்திறன்

உரையாடல்

உரையாடுவது மனித இயல்பு. ஏதாவது விடயங்கள் பற்றி இருவரிடையே அல்லது பலரிடையே இடம்பெறும் கருத்துப் பரிமாற்றமே உரையாடலாகும்.

இது உணர்வு பூர்வமாக, யதார்த்தமானதாக, கருத்துச் செறிந்ததாக, பேச்சோசை மிக்கதாக அமைவதுண்டு.

உரையாடலில் ஈடுபடுவதன்மூலம் கீழ்வரும் திறன்களை அடைய முடியும்.

1. கருத்துக்களை ஒழுங்குறக் கூறுதல்.
2. கருத்துகளுக்கான சான்றுகளை, ஆதாரங்களை முன்வைத்தல்.
3. விவாதத் திறனைப் பெறுதல்.
4. மற்றவர்களின் கருத்துகளுக்கு மதிப்பளித்தல்.
5. அறிவுப் பெருக்கம்.

உரையாடல் ஒன்றினை எழுதும்போது கவனிக்க வேண்டியவை

1. தலைப்புக்குப் பொருத்தமான சாதக பாதகமான கருத்துக்களை, தகவல்களைத் திரட்டுதல்.
2. இரு பாத்திரங்கள் பேசுவது போன்ற ‘பாணியில்’ எழுதுதல்.
3. நியமத் தமிழைப் பெரும்பாலும் யண்படுத்துதல்.
4. தேவை ஏற்படின் பேச்சுத் தமிழை உபயோகித்தல்.
5. காரணகாரியத் தொடர்புடன் கருத்துக்களை நிறுவுதல்.
6. பாடமுறை ஒழுங்கில் எழுதுதல்.
7. பொருத்தமான நிறுத்தற் குறிகளை இடுதல்.
8. கவர்ச்சியாக எழுதுதல்.
9. கருத்துக்களை உறுதியாக முன்வைத்தல்.
10. பொருத்தமாக முடித்தல்.

உரையாடல் ஆற்றல் மாணவர்களின் சிந்தனை, பேச்சுத்திறன், எழுத்துத்திறன், தர்க்கிக்கும் மனப்பாங்கு, என்பவற்றை வெளிக்காட்டும் தன்மையுடையது. எனவே காத்திரமான உரையாடல்களை எழுதிப் பழகுவோம்.

உரையாடலின் மாதிரி ஒன்றைத் தரம் 10ல் கற்றீர்கள். எனவே பின்வரும் பயிற்சிகளைச் செய்யுங்கள்.

- (01). பின்வரும் பகுதியை அண்ணாலுக்கும் தம்பிக்கும் இடையில் நிகழும் உரையாடல் வடிவில் அமையுங்கள்.

தம்பி மண்ணில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தான். அவன் மண்ணில் விளையாடியதற்கு நான் அவனைக் கடிந்து கொண்டே, அவனை அடிக்கக் கம்பை முறித்தேன். அவன் தன்னை அடிக்க வேண்டாம் என்று என்னை மீண்டும் மீண்டும் கெஞ்சினான்.

- (02). பின்வரும் நிகழ்ச்சி விவரணத்தை உரையாடல் மூலம் தருக. தேவையான கதாபாத்திரங்களை வருவித்துக் கொள்ளுங்கள்.

(அ). ஓர் இரவு அவன் அந்த அம்பலத்தில் தூங்கும் பொழுது சிலர் அங்கு வந்து, ‘பெரும்பசி எங்களை வருத்துகின்றது’ என்றார்கள். அதைக்கேட்ட அவன் அத்துன்பத்தைத் தீர்ப்பதற்கு ஆற்றல் இல்லாதவனாய், மிக்க வருத்தம் அடைந்தான். அச்சமயத்திலே சிந்தாதேவி எழுந்தருளி வந்து, “இதனைக் கொள்வாயாக. நாடெல்லாம் வறுமை யுற்றாலும் இவ்வோடு வறுமை அடையாது; கொடுக்கக் கொடுக்க இதில் உணவு வளர்ந்து கொண்டே இருக்கும்”. என்று சொல்லித் தன் கையிலுள்ள அட்சய பாத்திரத்தை அவன் கையிற் கொடுத்தாள். உடனே அவன் அளவு கடந்த மகிழ்ச்சி அடைந்து துதித்து அத்தேவியைப் பணிந்தான். அப்பால் அப்பாத்திரத்தைக் கொண்டு பசியால் மிகவும் வருந்தி இருந்தவர்களுக்கு உணவளித்து மகிழ்ந்தான். அன்றுமுதல் அவ்வாறே எல்லா உயிர்களுக்கும் உணவளிப்பானாயினான். உண்பதற்கெனவே மனிதர்கள் பலர் அவனைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். விலங்குகளும் பறவைகளும் அவனைப் பிரியாமல் அன்புடன் சுற்றிக் கொண்டன.

(ஆ). ஆஸ்பர்ட் ஜன்ஸனின் கடைசிக்காலத்தில் தினந்தோறும் ஒரு பத்துவயதுச் சிறுமி அவரது வீட்டுக்கு வருவதும் அவர்கள் இருவரும் ஜன்ஸ்னின் அறைக்குள் போய் கதவைச் சாத்திக் கொள்வதும் பலரை உறுத்தியது. சிறுமியின் பெற்றோருக்குப் பெருமையாக இருப்பினும் அறைக்குள் என்னதான் நடக்கிறது என்று அறியும் ஆவலில் சிறுமியின் தந்தை ஜன்ஸ்னை ஒருநாள் வழியில் கண்டபோது அது பற்றிப் பேச்சுக் கொடுத்தார். “எனக்கு தினமும் அவள்தான் வேர்க்கடலை வாங்கி வந்து தருகிறாள். அதற்காக அவளது வீட்டுக் கணக்கை யெல்லாம் நான் போட்டுக் கொடுக்கிறேன். அவளது பள்ளிக்கூடத்தில் சொல்லிவிடாதீர்கள்.” என்று இரகசியமாகச் சொன்னார் அந்தப் பேரவினார்.

- (03). உங்கள் பாடப்புத்தகத்திலுள்ள சிறுகதைகளில் நீங்கள் விரும்பிய சிறுகதையைத் தெரிவு செய்து அதை உரையாடல் பாணியில் மாற்றி எழுதுங்கள்.

மொழிவளம்

அருஞ் சொற்றொடர்க்கோவை

செய்யுள்களிலும் உரைகளிலும் பயின்றுவரும் அருஞ் சொற்றொடர்களை விளங்கிப் பிரயோகிக்கும் வன்மை, மொழிவளத்துக்கு ஆக்கந்தருவதாகும். மாணாக்கர் இவற்றைக் கற்றுணர்ந்து தகுந்த இடங்களிற் பிரயோகங்கு செய்து மொழியாற்றல் பெறுதல் நன்று.

- அண்ட சராசரம் அனைத்தும்
- அணிவன அணிந்து புனைவன புனைந்து
- அருணைறி போற்றாது மருணைறி போற்றி
- ஆசைகாட்டி மோசஞ் செய்து
- ஆடையின்றி வாடையின் மெலிந்து
- ஆண்டிமுதல் அரசன்வரையும்
- உணர்வொழி காலம்
- ஊனுறக்கம் இல்லாமல்
- உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசி
- எழுமையும் தொடரும் உழுவலன்பு (எழுபிறப்புந்தொடரும் பேரன்பு)
- ஏழை எளியவர் வாயிலடியாமல்
- ஒல்காப் பெரும்புகழ்
- ஒல்லும் வகையால்
- ஒடும் செம்பொனும் ஒக்கவே நோக்கும்
- குமரி முதல் இமயம் வரையும்
- குற்றங்களைந்து குணங்கொண்டு
- குறுகுறு நடந்து சிறுகைநீட்டி
- கூரிய அறிவும் சீரிய ஒழுக்கமும்
- சாதுரியமாகவும் மாதுரியமாகவும்
- சொற்சுருக்கமும் பொருட்பெருக்கமும்
- தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளன்
- துள்ளித் திரிகின்ற காலத்திலே
- நாளோரு மேனியும் பொழுதோரு வண்ணமும்
- நுண்மான் நுழைபுலம்
- நெற்றி வியர்வை நிலத்திற்சேர
- மந்திரமுந் தந்திரமும் மருந்தும் மாயமும்
- மாடமாளிகை கூடகோபுரம்
- வழிமேல் விழி வைத்து
- விரிகதிர்ச் செல்வன்
- வெள்ளிடை மலை

பயிற்சி

- “புதுமைகளும் மாறுதல்களும்”, “நிலவிலே பேசுவோம்” ஆகிய பாடப் பரப்புகளிலுள்ள அருஞ்சொற்றொடர்க் கோவையுடனான வாக்கியங்கள் பத்து எழுதுங்கள்.
- நாம் அன்றாடம் பயன்படுத்தும் அருஞ்சொற்றொடர்களைப் பயன்படுத்தி வாக்கியங்கள் ஆக்குங்கள்.

இலக்கணம்

தொழிற்பெயர்

காலம் உணர்த்தும் இன்னொரு வகைப்பெயரை தொழிற்பெயர் என்போம். வினையால ணையும் பெயர் போலவே இதுவும் வினையில் நின்று தோன்றியது.

பின்வரும் வாக்கியங்களைக் கவனமாக வாசிப்போம்.

நீ விரைவாகப் போதல் நல்லது.

நீ போனதைக் கண்டேன்.

நீ அங்கே போகாதது நல்லது.

மேலே உள்ள வாக்கியங்களில் இடம் பெறும் போதல், போனது, போகாதது என்பன தொழிற் பெயர்கள்

போ + தல் - போதல்

போ + ன் + து - போனது

போ + ஆத் + அது - போகாதது

எனப் பிரிக்கலாம். அதாவது தொழிற் பெயர்கள்

வினையடியாகப் பிறந்து வினை நிகழ்வினை அல்லது வினை நிகழாமையை உணர்த்தும்.

இவ்வாறு வினையடியைக் கொண்டு பிறக்கும் பெயர்ச்சொற்களையே தொழிற்பெயர் என்பர்.

தொழிற்பெயரின் அமைப்பு

தொழிற்பெயர்களை அதன் அமைப்பின் அடிப்படையில் மூன்று வகைகளாக பிரிக்கலாம்.

- வினையடி + தல் / த்தல் / அல் என்ற அமைப்புடைய காலம் காட்டாத தொழிற்பெயர்
- வினையடி + கால இடைநிலை + அது / மை என்ற அமைப்புடைய காலம் காட்டும் தொழிற்பெயர்கள்

3. வினையடி + எதிர்மறை இடைநிலை + அது / மை என்ற அமைப்புடைய எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர்கள்
1. வினையடி + தல் / த்தல் / அல்

1. இந்த அமைப்புடைய தொழிற்பெயர்கள் காலம் காட்டுவதில்லை.
2. வினையடிகளுடன் + தல் / த்தல் / அல் என்ற தொழிற்பெயர் விகுதிகளுள் ஏதாவது ஒன்று இணைந்து இவ்வகைத் தொழிற்பெயர்கள் அமைகின்றன.
3. எல் லா விகுதிகளும் எல் லா வினைகளுடனும் இணைந்து வருவதில்லை.

அ. வினையடி + தல் = தொழிற்பெயர்

போ + தல் = போதல்

செய் + தல் = செய்தல்

பாய் + தல் = பாய்தல்

ஆ. வினையடி + த்தல் = தொழிற்பெயர்

படி + த்தல் = படித்தல்

நடி + த்தல் = நடத்தல்

பார் + த்தல் = பார்த்தல்

இ. வினையடி + தல் / அல் = தொழிற்பெயர்

காண் + தல் / அல் = காணுதல், காணல்

வா + தல் / அல் = வருதல், வரல்

ஒடு + தல் / அல் = ஒடுதல், ஒடல்

2. வினையடி + கால இடைநிலை + அது / மை

இந்த அமைப்புடைய தொழிற்பெயர்கள் காலம் காட்டும். இவை மை / அல்லது - அது - என்ற தொழிற்பெயர் விகுதிகளைப் பெற்றுவரும்.

போ + ன் + அது = போனது

போ + வ் + அது = போவது

போ + கிறு + அது = போகிறது

மேல் உள்ள தொழிற் பெயர்களில் போ என்பது வினையடி -ன்-, -கிறு-, -வ- ஆகியவை முறையே இறந்தகால, நிகழ்கால, எதிர்கால இடைநிலைகள் -அது- என்பது தொழிற்பெயர் விகுதி

தொழிற்பெயர்கள் வாக்கிய இணைப்பினாலேயே பிறக்கின்றன.

நீ கொழும்புக்கு போனது நல்லது.

நீ கொழும்புக்கு போவது நல்லது.

நீ கொழும்புக்கு போகிறது நல்லது.

இறந்த கால, நிகழ்காலத் தொழிற் பெயர்களில் -அது- என்ற விகுதிக்குப் பதிலாக -மை- விகுதியும் வரும். அவ்வாறு வரும்போது கால இடைநிலைக்கும் -மை- விகுதிக்கும் இடையில் பெயரேச்சு விகுதியான -அ- வரும்

போன் + அ + மை = போனமை

போ + கின்று + அ + மை = போகின்றமை

மையீற்றுத் தொழிற்பெயர்கள் எதிர்காலத்தில் வருவதில்லை.

3. வினையடி + எதிர்மறை இடைநிலை + அது / மை

இந்த அமைப்புடைய தொழிற் பெயர்கள் எதிர்மறைப் பொருள் உணர்த்துகின்றன. இவை எதிர்மறைத் தொழிற் பெயர் எனப்படும்.

போ + ஆத் + அது = போகாதது

செய் + ஆத் + அது = செய்யாதது

போ + ஆ + மை = போகாமை

செய் + ஆ + மை = செய்யாமை

தற்காலத் தமிழில் -தல்-, -த்தல்-, -அல்-, -அது-, -மை- என்ற விகுதிகளை ஏற்றுத் தொழிற்பெயர்கள் ஆக்கப்படுகின்றன. -அது-, -மை- விகுதிகளை ஏற்கும் தொழிற்பெயர்கள் காலம் காட்டும்.

பயிற்சி

1. பின்வரும் வினையாடகளுக்கு பொருத்தமான தொழிற்பெயர் விகுதிகளை இணைத்து தொழிற்பெயர்கள் ஆக்குங்கள்.

போ, நட, வா, பொரி, செய், போன், உன், சொல்,

ஒடு, படி, கொடு, இரு, படு

2. பின்வரும் வாக்கியங்களிலுள்ள தொழிற்பெயர்களை இனங்கண்டு எழுதுங்கள்.

1. மக்களின் கண்ணும் கருத்தும் இயற்கையில் ஒன்றியமையால் இயற்கையழகைக் கடவுள் என்று போற்றினர்.
2. நம் முன்னோர் இயற்கையில் முருகைக் காண விழைந்தமை கண்கூடு.

செயற்பாடு

1. ஒருவர் வினை அடியைக்கூற அடுத்தவர் அவ்வினை அடியைக்கொண்டு தொழிற்பெயர் ஒன்றைக்கூறுங்கள். வகுப்பிலுள்ள அனைவரும் இதனை மாறி மாறிச் செய்யுங்கள்.
2. இதுபோன்ற செயற்பாட்டை செய்னம்பு நாச்சியார் என்ற பாடப்பரப்பிலிருந்து இனங்கண்டு செய்யுங்கள்.